

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhásos petisor egyszeri hirdetésre 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért 60 fill. Nyilvtér: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Fő-utca 59-ik szám, Kösch Árpád könyvnyomtató-intézet.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények, valamint a hirdetési díjak is.

A fényűzés.

A takarékoság ellentéte a fényűzés. Napjaink társadalmi életének egyik legsarkalatosabb bűne a fényűzés, a nagyravágyás, a mely ma már nemcsak a magasabb intelligens osztályokban, hanem a munkás polgárság, sőt az alsóbb nép körében is el van terjedve. Találkozunk vele az utcán, a közhelyeken, sőt még a templomban is. Nincsen a társadalomnak rétege, a melyet ez a veszedelmes betegség át meg át nem hatott volna. A külső látszathoz, a tetszetős megjelenéshez való ragaszkodás képezi a fényűzésnek első magyarázati alapját.

Ennek a fényűzésnek egyik jelensége — főleg a nőknél — az öltözködésben nyilvánul.

Jól értsen meg engem az olvasó. Saját testiségünkről való gondoskodásunk erkölcsi kötelességünk, s ennek szolgálatában áll a ruházat is. A ruházat megválasztása a társadalmi szokásoktól s az uralkodó divattól függ. Helytelen azonban és oktalan az anyagi erőket felülmúló divat-utánzás. A fényűzést űző divat ellen, mely rendszeren erkölcstelen és célszerűtlen is szokott lenni, saját jól felfogott érdekünkben küzdenünk kell. A divatnál tekintetbe jönnek az etikai és esztetikai szempontok, a melyek szerint a ruházat a test méltóságának és ebbeli rendeltetésének feleljen meg, hogy az a léleknek s a szellemnek megfelelő eszköze és kifejezője legyen. Ennyiben a test szépségének emelésére szolgáló divat használata nem ütközik az erkölcsi elvekbe, csak hogy ne vezessen az könnyelműségre és hiúságra, s legyen meg a divatban is a takarékoságot parancsoló okosság s a mi a fő: az erényesség, a komolyság, a szerénység, melyek tökéletesen elegendő feltételei az előkelőségnek.

Közelebbről fényűzés alatt értjük a kultúra anyagi produktumainak az élet szorosabb szükségletén túlmenő használatát a kényelem, az élvezet s a gyönyörködtetés céljából, úgy, hogy a fényűzésnél a szép nem cél, hanem eszköz. A fényűzés ellen mindaddig erkölcsi kifogás

nem emelhető, a míg a reá fordított eszközök valóban az erkölcsi egyén becsületes munkásságának, vagy megtakarított javainak a gyümölcsei s azoknak alkalmazásában nem lépjük át a kellő határt, azaz nem pazarolunk; továbbá mindaddig nem kifogásolható, a míg a fényűzés valódi szépművészeti jelleggel párosul, s végül mindaddig használható, a míg az nem vezet az erkölcsi feladatok elhanyagolására, sőt inkább fokozott erkölcsi munkálkodásra ösztönöz.

A mai fényűzésnek indító oka a hiúság s az oktalan költsékezés. Pedig a hiúság épen nem előkelő, mert az előkelő ember az élvezetek felett és nem alatt áll. A hiúságnak a valódi műveltséghez s annak gyermekeihez: az udvariassághoz, tisztességhez, szerénységhez, szolgálatkészséghez és nemességhez semmi köze. A hamis műveltségnek ismertető jele épen a luxus, a mely az életbölcsestől eltávolodva csak romlást, bukást és esődöt szül. Sőt nyomában jár a külső látszat kedvéért, mint azt különösen alsóbb osztályoknál láthatjuk, a békeség, a becsület s az erény hiánya, sőt teljes elvesztése. Valódi lelki-szegénység az igények égető vágya, az oktalan kényelemvágy s a tetlen dicsvágy.

Költsékezzék azért mindenki, ki-ki a maga körében és viszonyai között, a meddig leple nyúl, de kerülje a vakmerő és oktalan költsékezést, mely testet-lelket lebilincselő romlásba vezet. Mert eljő az idő — mondja a mi Jósikánk — mely fölvilágosít bennünket az iránt, hogy egyszerű, csinos, de nem költséges öltözetben lehetünk valóban urak és előkelők a szó nemes értelmében, ha t. i. gondolkodásunk és cselekedetünk módja úri és előkelő.

Tartok tőle — s a jelek e tekintetben nem biztatók — hogy Jósika jóvendőlése még soká valósul meg. Egy futó-pillantás a hullámzó közönségre Eperjesen: az elviselhetetlen fényűzést tünteti szemünk elé. Pedig *gondolkozunk és cselekedjünk* — míg nem késő!

(-k.)

Vármegyénk és városaink.

Eperjes város küldöttsége Szinyei Merse Istvánnal. Lapunk mult számában említettük, hogy Eperjes sz. kir. város képviselőtestületének közgyűlése igen lelkesen vett búcsút Szinyei Merse Istvántól, a vármegye volt nagyérdemű főispánjától, abból az alkalomból, hogy ettől az állásától saját kérelmére, hű szolgálatainak legfelsőbb elismerése mellett, felmentett, s hogy a szépen megszerkesztett búcsúiratot egy-értelműleg elfogadván: azzal bírta meg a polgármestert, hogy e búcsúiratnak s a kérdéses jegyzőkönyvi pontnak megfelelő módon való átnyújtásáról gondoskodjék. Február 18-ikán Mandics Ede polgármester vezetése alatt egy küldöttség jelent meg a távozó főispán lakásán, mely Ghillány József kir. tanácsos, dr. Horvath Ödön kir. tanácsos, dr. Propper Adolf és Szmoligovics Szilárd képviselőtestületi tagokból s Podhorányi Bálint városi tanácsosból, Magyar József városi főjegyzőből és Saly Győző v. rendőralkapitányból állott. A polgármester megleghangú beszédet intézett az ünnepelthez, a mely szép szavakkal s a mely meghatottság hangján tolnácsolta azokat az őszinte érzelmeket, a melyek a város polgárait a volt főispánhoz fűzik s a melyek közül különösen a legteljesebb tiszteletet, bizalmat és ragaszkodást s a legmélyebben érzett benső hálát emelte ki, mint olyant, a melyen a főispáni állástól való megválásnak oly őszinte sajnálattal látott ténye sem fog változtatni soha. Reámutatván azután a közgyűlés határozatára, kérte, hogy az ezt magukban foglaló iratokat fogadja az ünnepelt szívesen. A zajos éljenektől kísért szép beszédre Szinyei Merse István szokott ekesszólásával, mely meghatottsággal válaszolt. Különösen öröme szolgál — mint mondá — polgártársainak vele szemben megnyilatkozó bizalma, ragaszkodása és becsülése akkor, a mikor ő is, mint egyszerű polgár áll velük szemben, a kinek minden törekvése csupán oda van és oda is lesz irányozva mindig, hogy ezeket a mindennél többre becsült érzelmeket kiérdemelje s hogy a városnak ügyét, tőle telhetőleg, ezután is lehetően szolgálja és előmozdítsa. Benső hálájáról ujabban is biztosítván a tisztelgőket, szavait Eperjes sz. kir. város felvirágzásának forró óhajtsáival végezte. A szép beszéd nagy hatást tett a tisztelgő küldöttség tagjaira.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Kassai vendégek. Körünk márczius 1-jén tartandó zeneestéje, ha — a mint hinni szeretjük — semmi váratlan akadály felmerülni nem fog, az ez ide zeneesték egyik legkiválóbbjának, legélvezetesebbikének ígérkezik. Rendkívülvé teszik ez estét főként kassai

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Tudtam azt...

Tudtam azt, hogy engem szeretsz,
Nem kételkedtem benne soha,
Azért mégis átkoztalak,
Gyötörtél, üldöztelek,
Mint ha gyilkos lettél volna!

Az is voltál... nyugalmammak,
Csendes békémnek gyilkosa,
Azért mégis szerettelek,
Imádtalak, kerestelek,
Mint ha nemtől lettél volna!

Emma.

Barna lányhoz.

Régóta kerestem
Egy oly rokonlelket,
Ki megértve engem,
Új életre kelthet.

Ki a sötét multat
Feledtetni vélem
És majd visszaadja
Nyugalmam, reményem.

Kiért majd szerelmem
Régi lánggal lobog,
Kit meglátva, szívem
Hevesebben dobog.

Végre találkozáink,
Végre meglátalak
Te szépszemű angyal,
Bájos égi alak...

Végre meglátalak!

Benéztem szemédbe.

S mint ha sötét multam

El vón már feledve...

Mint ha kinyílt volna

Szerelmem rosszája...

Édes szép angyalom

Viselj gondot rája!

Dr. Wallentinyi Samu.

Eperjesi élet a XVII. században.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» 1900. jan. 10-iki irodalmi estéje számára írta:
Divald Kornél.

Az eddig mondottakkal Eperjes XVII. századbeli életének csak külső történetét vázoltam, a mely, mint láttuk, a háborúk esélyeitől függő s a békés fejlődésnek mai fölfogás szerint csöppet sem kedvező eseményeknek csaknem szakadatlan sorából áll. Hátra van még, hogy városunk akkori belső életéről mondjak el egyet-mást, kapcsolatban azoknak a mellékkörülményeknek a kifejtésével, a melyek a háborús világ ellenére a polgárai kebeléből választott magisztrátus bölcs és körültekintő politikáján kívül Eperjes fölvirágzását elősegítették.

A tanulmányaimból levont következtetések előadása helyett talán célszerűbb lesz, s tisztelt közönségemre nézve is kevésbé fárasztó, ha föladatokat úgy oldom meg, hogy képelemben restaurálom Eperjes XVII. századbeli képét s ennek keretében vázolom lakosai akkor, életének főbb mozzanatait.

Fölolvasásom előző részében távolról sem sorolhattam föl valamennyi háborús eseményt, a melynek városunk színhelye volt, annál kevésbé, mivel Eperjes a háborút viselő pártok békeje idején is vajmi ritkán kerülhetett ki abból a helyzetből, a melyet ma a diplomácia nyelvén hadi állapotnak nevezünk. Ha a császár és az erdélyi fejedelmek nem is hadakoztak egymással, elbocsátott zsoldosaik, a háborúk folyamán

elszegényedett emberekből összeverődő s néha valóságos hadsereget alkotó rablók nyugtalanították az országot s városainkat is, a melynek külső képe, belső szervezete szintén ennek a szakadatlan hadi állapotnak megfelelő volt.

Eperjest hajdanában bástyákkal megerősített kettős várfal és hatalmas sáncz-árok övezte, a melybe veszély idején a malomárok vizét vezették. A régi falak nyoma helyenként még ma is látható. A régi sáncz-árok keleti részében terülnek el ma a sétater alatt félkörben tova húzódo kertek; a sáncz-árok nyugati fele ma jórészt már föl van töltve. Két hatalmas torony boltozatai alatt keresztül törő s fölönő-híddal ellátott főkapu vezetett a város belsejébe, a mely a mai Fő-utca két végén állott s két kisebb kapu, a melyek egyike a Flórián-utca végén állt, a másik ezzel szemben a Táborra nyílt. A bástyákkal megerősített belső körfal hossza 1606 ban eszközölt mérések alapján 3330 lépésnyi volt; párkányát, a mely mögött köröskörül fedett folyosók futottak végig, 720 lőrés törte át; a falakból kiugró bástyák nyílásain keresztül 42 ágyú és csatakiugró meredt az Eperjest sánczárkain túl gyűrű módjára övező glaciára, a melyen innen északon és délen a felső- és az alsó-külváros, a nyugati oldalon pedig pompás karban tartott kertek terültek el. Hogy mennyi volt a belső falakból kiugró bástyák száma, azt Eperjesre vonatkozólag nem tudjuk. Csak annyi bizonyos, hogy, miként más felvidéki városokban, ostrom idején nálunk is egy-egy csehnek a köteletségévé vált az egyes bástyák megvédeése, a melyek nevüket is az illető csehtől nyerték.

A mikor Schultz tábornok Eperjes alatt megveri a kurucokat, egyik kronikánk elbeszélése szerint a megfutamodók után a kereskedő-cseh bástyájáról akarnak a német pattantyúsok lövöldözni, a mely a mai püspöki palota szomszédságában állott; a kuruczokhoz

vendégeink: *Csurgay Adél*, a kassai Nemzeti Színház országhírű művésznőjének s *Héger Lujza* úrnőnek, a kassai állami felsőbb-leányiskola művészi képzettségű zenetanárnőjének közreműködése, kik nemcsak, hogy jelenlétükkel felette megtisztelik a Széchenyi-kört, de zsenialitással hivatva vannak feledhetlenné tenni ezt az estét városunk egész művelt közönsége előtt. El nem mulaszthatjuk már most legnagyobb elismerésünket nyilvánítani *Szendrei Mihály* úrral, a kassai Nemzeti Színház igazgatójával szemben, ki, méltányolva azt az eléggé meg sem becsülhető missziót, melyet Széchenyi-körünk Sárosvármegye köznevelődésének előbbrevitelében kifejt, a rendezőség felkérésére lekötözött szívességgel járult közre s tett mindent arra nézve, hogy a kassai Nemzeti Színház kitűnő ének-művésznője a Széchenyi-körben felléphessen. A legszébb reményekkel telve várjuk a kiváló vendégeket s nagyszámú tisztelőiket, kik — a mint értesültünk — ez alkalommal szintén átrándulnak hozzánk.

A legközelebbi zeneestén *Krauss Samuel* fővárosi zenetanár fog bemutatkozni a Széchenyi-körben, ki városunkban a folyó év őszén nagyobb szabású zeneiskolát szándékozik megnyitni s e célból Körünk nagyközönsége előtt előzetesen bemutatkozni óhajt. A szíves előzetes felajánlott bemutatkozásra különösen felhívjuk az érdeklődők szíves figyelmét.

A Kör zene- és képzőművészeti szakválasztmányának február 19-iki társalgó-estéje ismét különös nagy számmal vonzotta az érdeklődőket. A társalgó-estének, melyen számos szavazati és zene-pont került bemutatásra, különös érdeket kölcsönözött az, hogy *Kapi Gyula* tanár, *Wagner János* zenetanárnak egyszerűített hangjegyeivel írott, több zenedarabot mutatott be, a melyek felette felkeltették az ügy iránt anélkül is nagy mértékben érdeklődő közönség figyelmét.

Felolvasás. Felette érdekes felolvasó-estéje volt február 21-ikén a magyar-irodalmi szakválasztmányának, a mely ismét nagyobb közönséget érdemelt volna, mint a milyen ezúttal a Kör falai között összegyűlt. *Bodnár János* szavazata nyitotta meg az estét, a ki *Szalay Fruzinának*: «Szöke Hanka» című, hangulatos s megkapó drámai fordulatú bíró szép költeményét szavazta, mely hatást gyakorolván a szép mű sikerült bemutatásával a hallgatóságra. Ezután *Berzeviczy Elek* vármegyei aljegyző, a Kör egyik igen lelkes tagja s hosszabb időn keresztül volt szakválasztmányi elnöke lépett az emelvényre s «Sárosvármegye népeiről» című, egy — különösen tartalom tekintetében — felette becses és tanulságos művet olvasott fel. A mű felolvasott része csupán vármegyénk népviseletéről szól s a viszonyokban való teljes tájékozottságot, nagy megfigyelő-képességet és kiváló ügybuzgalmat igazolt. Felolvasónak a millenniumi kiállítás alkalmából volt feladatává téve ezeknek a kérdéseknek tanulmányozása s a rájuk vonatkozó adatoknak összegyűjtése s arra, hogy feladatát a legnagyobb lelkiismeretességgel és alaposítással oldotta meg: tanú volt a hallott felolvasás, a mely vármegyénk népének viseletéről valóban eddig össze nem gyűjtött és meg nem írt adatokat mutatott be. Felolvasó tanulmány tárgyává tette a vármegyei köznépi lakásviszonyait, házi-felszereléseit, sőt népszokásait is, de ezekről ezúttal nem szólt, hanem ezeknek az adatoknak az ismeretése egy majdan következő felolvasásra maradt, a mely elé máris a legnagyobb érdeklődéssel és várakozással tekintünk s a mely kiegészítője lesz a most hallott derék felolvasásnak. Szavalt és felolvasót egyaránt zajos tapsok és tetszésnyilvánítások jutalmazták. Az érdekes adatokat tartalmazó felolvasást, — szerző szívességéből, — lapunkban közölni fogjuk.

szító kereskedőink azonban jó eleve beszélgettek itt levő ágyúikat.

Miként az Eperjést övező falak és fölszerelésük, a város belseje, sőt az egyes épületeknek az elrendezése is olyan volt, mint a hogy ez a háborús időknek leginkább megfelelt. Ha az ellenség keresztül is tört a falakon, a várost még korántsem mondhatta a magáénak. Utcáit utca után külön ostrommal kellett elfoglalnia, sőt minden ház is egy-egy vár volt a végső szükség esetén. A mai város háza, a törvényszék s a Gombos-féle ház alatt a Fő-utcára torkoló mellékutcák ma is boltozatosak. Hajdanában valamennyi utcánk végződése ilyen volt, még pedig azért, hogy könnyen eltorlaszolhassák, ha az ellenség erőt vett a várost övező falakon. Ezekben, a ma tótosan *brankának* nevezett bolthajtásokon kívül még régi házaink is a háborús időkre vallanak emeletnyi magas oromfalaikkal, a melyek művészi díszítése egyben a régi polgárságnak a háborús idők izgalmi közepette is változatlan jó ízléséről, műszeretéről s — a mit ez föltételez, — anyagi jólétéről és műveltségéről is tanúskodnak. A felsőmagyarországi renaissance-építészeti XVII. századbeli virágzásának egyik főhelye Eperjes, a hol a századnak derekán már valamennyi főutcai ház ennek a magas oromfalainál fogva jellegzetes s díszítés nélkül tenyérnyi helyet sem hagyó stílusában pompázott. Ennek a stílusnak rohamos elterjedését szerfölött könnyű tetőszerkezete segítette elő, a melyet pár pillanat alatt le lehetett szedni. Hogy erre gyakran volt szükség, azt könnyen elképzelhetjük, ha tudjuk, hogy a XVI-ik és XVII. században az ostromló fél legközönségesebb stratégiai eszköze a gyújtogatás s az így tamadt tűzvész okozta zavarok ügyes kiaknázása volt.

(Vége köv.)

A magyar-irodalmi szakválasztmány február hó 20-ikán tartotta ülését dr. *Schmidt Gyula* elnök elnöklése alatt. A gyűlés mindenekelőtt kimondotta a szakválasztmányának a szabályos megalakulását s az igazgatóválasztmányba *Jakobi Dossó* szakvál-tagot küldötte ki. Ezután, a titkár javaslatára, elfogadta a hirdendő pályázati felhívás szövegét, nemkülönböztetve azt, hogy javaslattal lép az igazgatóválasztmány elé az iránt, hogy a Kör kiadandó Évkönyvébe dr. *Meliöriss Béla* pályanyertes műve, valamint dr. *Körösi Györgynek* Petőfi lírájáról írott műve felvétsék. A Kör könyvtárára vonatkozó javaslatok kidolgozására és előterjesztésére dr. *Horváth Ödön* kir. tanácsos, titkár elnöklése alatt dr. *Szlávik Mátys* könyvtárosból és dr. *Körösi György* szakvál. tagból egy szűkebb bizottságot küldött ki. A szakválasztmány végül magát dr. *Walentyini Samuval* kiegészítvén, illetőleg nevezett a szakválasztmány ügyeinek előmozdításában közreműködésre felkérvén, örömmel vette tudomásul azt, hogy az *Eperjesi Lapok* szerkesztősége a Kör könyvtárának 22 kötet művet ajándékozott.

Pályázat. Az «Eperjesi Széchenyi-kör» ezennel pályázatot hirdet:

1. Egy, *Vörösmarty dicsőítő ódára*; jutalma: 50 K.;
2. Egy, *Vörösmarty költészetéről szóló felolvasásra*; jutalma: 100 K.;
3. Egy, a tudományok bármely ágából tetszés szerint választható, népszerű ismeretterjesztő felolvasásra; jutalma: 100 K.;

Az 1. pont alatt említett ódának alkalmasnak kell lennie arra, hogy a Széchenyi-körnek ez év december 1-jére tervezett Vörösmarty-ünnepén elszavaltassék; a 2. pont alatt említett műnek alkalmasnak kell lennie arra, hogy ugyancsak ez említett ünnepnek a műsorában felolvasásra kerüljön. Utóbbinak terjedelme olyan legyen, hogy felolvasása $\frac{1}{4}$, legfeljebb 1 órát vegyen igénybe. A 3. pont alatt említett műnek alkalmasnak kell lennie arra, hogy a Kör magyar-irodalmi szakválasztmányának házi-estéjén felolvassassék; terjedelme ugyanannyi legyen, mint a 2. pont alatt említett műre nézve megállapítottat.

E pályázatokon csupán az «Eperjesi Széchenyi-kör» tagjai vehetnek részt; nem-tagnak a pályadíj ki nem adható.

Pályadíjjal csupán tartalom- és külalak tekintetében irodalmi színvonalon álló mű jutalmazható.

A sorszámozott lapokon írott s névrető jelígyes levélkékkel ellátott pályaművek 1900. október 1-jéig, az «Eperjesi Széchenyi-kör» titkárnál nyújthatók be.

A pályanyertes s esetleg megdicsért műveknek a jelzett alkalmakkor való előadásáról, illetve felolvasásáról, valamint kinyomatásáról a Kör gondoskodik. Ennek megtörténteig szerző ebben az irányban nem intézkedhetik.

Eperjesen, 1900. február 20-ikán.

Igazgatóválasztmányi meghatalmazás alapján:
a magyar-irodalmi szakválasztmány.

Nyilvános köszönet. Az *Eperjesi Lapok* szerkesztősége 22 kötet könyvet ajándékozott a Kör könyvtárának. Ennek az adományok átvetelét hivatalosan nyugtáztván, az adományozónak a Kör őszi köszönetét tolmácsolom. *Eperjes*, 1900. február hó 20-ikán. *Dr. Szlavik Mátys* s. k., könyvtáros.

A zene- és képzőművészeti szakválasztmány március hó 1-jén tartandó házi-estéjének műsora:

1. **Adam:** «Ha én király volnék» cz. operából az Ouverture. Előadja *Kohout Lipót* karmester úr vezetés alatt a cs. és kir. 67. sz. gyalogezred zenekara.
2. **Proch Henrik:** Változatok. Éneklő a Kör vendége: *Csurgay Adél* úrhölgy, *Héger Lujza* úrnő, a Kör vendégeinek zongorakísérete mellett.
3. **Chován K.:** «Hangulatok». Zongorán játsza a Kör vendége: *Héger Lujza* úrnő.
4. a) **Chopin:** «Scherzo»;
b) **Liszt:** «Rhapsodie hongroise». Zongorán játsza a Kör vendége: *Krauss Samuel* úr.
5. a) **Aggházy:** «Az órát mondd...»;
b) **Delibes:** «Coppelia»-keringő;
c) **Matieff:** «Csalogány». Éneklő a Kör vendége: *Csurgay Adél* úrhölgy, *Héger Lujza* úrnő, a Kör vendégeinek zongorakísérete mellett.
6. **Schubert:** «Erlkönig». Előadja *Kohout Lipót* karmester úr vezetés alatt a cs. és kir. 67. sz. gyalogezred zenekara.

Kezdeté esti 6 órakor.

Az Eperjesi Széchenyi-kör illetékes szakválasztmányai a Kör házi-estéinek sorozatát a következőkben állapították meg:

1900. márczius 7-ikén:	Felolvasás.
« » « 14. » «	Zeneeste.
« » « 21. » «	Felolvasás.
« » « 28. » «	Zeneeste.

SZÍNHÁZ.

Szintársulatunk általános érdeklődés mellett folytatta a múlt héten is működését. Úgy szólván napról-napra telt ház honorálta igyekezetüket.

Szombaton, febr. 17-ikén délutáni előadás volt az ifjúság részére. Zsűfóligis megtelt a nézőtér s ezt a «Bánk bán»-nak dicséretes előadása meg is érdemelte.

Vasárnap «Az asszony verve jó», ez a meglehetősen kényeszerű alapokra fektetett, de ügyes jelenetekben nem szűkölködő népszínmű szép sikert aratott, a melynek főérdeme *Szepesi Szidé*, és *Falussy*

Istváné, kik rokonszenves szép éneklükkel ez alkalommal sem tévesztették el a hatást. Kivülök főként *Krasznay* emelendő ki tipikus, úgyszólván utólérhetlen alakításáért Dudás gazda szerepében.

Hétfőn a «Sabinnók elrablását» ismételték meg szűfolt ház előtt, kitűnő előadásban.

A «Doktor Szeleburdi»-nak *keddi* előadásáról újdonság volta mellett sem érdemes bővebben megemlékezni. Városligeti vagy vásári csinnadrattával bajos a mi színházunkban tetszést aratni. A szereplők túlzással még inkább ellenszenvesé tették a darabot.

Szerdán a «Sárga csikó», legjobb népszínműveink egyike gyönyörködtette a közönséget. Bizonyára nem a képzett zenekar, hanem a rendezés hibájából róható fel, hogy a zene messze mögötte maradt a szép énekeknek. Mindenesetre nagyobb áldozatot igényel a siker e jelentős tényezője. Mint gondos tanulmányra valló szerepet ki kell emelnünk *Szabadosnak* Csorba Mártonát, mely mély hatást gyakorolt, — kár, hogy Bakaj András személyesítőjéről még nem mondhatjuk ugyanezt. A csárdás-gazda szerepében *Vágó István* feltűnően eredeti jó alakot mutatott be. *Burányinak* egy betyárdalát megújrazták s a többi szereplők: *Halmay Kornelia*, *Krasznay*, *Rátkay* is tetszettek. *Halmay János* (Peti) megérdemli, hogy nagyobb szerepet is juttatnak neki Szép igyekezet vettünk észre játékában.

Csütörtökön Echeharaynak, a legnagyobb szenvedélyek húrjain játszó spanyol drámaírónak «Mariana» cz. színművét adták elő. Határozott dicsérettel kell megemlékeznünk erről az előadásról. *Berzeviczy* (Mariana) és *Szabados* (Daniel Montoya) méltó megszemélyesítői voltak a Végzet ellen hasztalan küzdő szenvedélyes szerelemnek. Utóbbi talán túlerős is volt. *Vágó István* igen jó aggastyánt nyújtott Don Joaquin szerepében. Don Pablo szerepéhez *Falussy* alak hiányzott. Nem is kivánhatjuk tőle, hogy a legellenetesebb szerepkörökben egyformán jó legyen.

Pénteken újdonságként került színre Rákosi Jenőnek és Szabados Bélának «A bolond» cz. regényes operetteje. Újszerű a maga nemében s magasan fölötté áll sok divatos operetténél. Zenéjében szintén sok a kedves melódia. Az előadás a legteljesebb elismerést illeti, a rendezés jó, egyes képei fölötté hatásosak. *Rátkay* a czímszerepben új oldaláról s igen kedvezően mutatta be magát. Túlzástól ment, erőteljes volt alakítása. *Berzeviczy* szintén a leghelyesebben oldotta meg feladatát. A többi szerepek is jórészt ügyes kezekben voltak. Közönségünk bizonyára még nagyobb érdeklődéssel fogja kitüntetni e szép darab második előadását.

Műsor. Vasárnap: «Czigányszerem», énekes népszínmű. — *Hétfőn:* «Suhancz», operette. — *Keddén*, délutáni előadásul: «Piros bugyellaris». — *Szerdán:* «Bánk bán». — *Csütörtökön:* «Napoleon öcsém». — *Pénteken:* «Aranykakas». — *Szombaton:* «Sulamith». — *Vasárnap:* «Peleskei nótárius».

HIREK.

* **Kérelem.** Azon t. előfizetőinknek, kik még az 1899. évi előfizetési díjjal vannak hátralékban, e napokban küldtünk levélbeli értesítést s e helyen ismételtel kérjük csekély hátralékaik mielőbbi szíves beküldésére.

* **Görög-kath. egyházmegyei hírek.** Id. *Bihary Emmánuel* psztrinaei lelkész f. évi febr. 9-ikén elhalt. — A vallás és közoktatásügyi miniszterium a vallásalapból a rafajczi templom helyreállítására 300 frot s a szedliczkei hitközségnek ugyanily célra 200 frot adományozott.

* **Legfelsőbb kitüntetés.** A *Hivatalos Közlöny* február 21-iki száma közli, hogy ő Felsége a király *Losits Gábor* kúriai bírónak, saját kérelmére történt nyugalmaztatása alkalmából, a közszolgálat terén és a bírói pályán szerzett érdemei elismerésül, a Lipót-rend lovagkeresztjét díjmentesen adományozta.

* **Dr. Mosánszky Jenő** gyakorló-orvost a m. kir. igazságügyminiszter a kassai kir. törvényszék területén felmerülő törvényszéki orvosi teendőknél második törvényszéki orvosi minőségben való rendes ellátásával bízta meg.

* **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Berzeviczy Margitot*, az eperjesi «Stefánia»-nevelőintézetben működő kiváló képzettségű okleveles tanítónőt a girálti állami elemi népiskolához rendes tanítónővé nevezte ki.

* **Áthelyezés.** A m. kir. igazságügyminiszter *Lovcsányi Gyula* bártfai és *Szabó Mihály* szepes-váraljai kir. járásbírói irnokokat kölcsönösen áthelyezte.

* **Távozó bíró.** *Legeza István* kir. ítélőtáblai bíró e napokban Eperjesről végleg eltávozott Lőcsére. Az eperjesi társadalmi életnek egyik legrokonszenvesebb, minden nemes mozgalom iránt melegen érdeklődő s éppen ezért általános tiszteletben s nagybecsülésben részesített tagja hagyta el benne városunkat, kit nemcsak az a páratlan buzgóság, igazságszeretet, melyek őt a közhivatalnok példányképévé tették, zárt be városunk társadalmának rokonszenves emlékébe, hanem azok a nemes szívre valló tulajdonságok, a melyek benne olyannyira szeretetreméltó harmóniában egyesültek. Éppen ez általános köztiszteltet folytán nem lehetett alkalma minden jóbarát- és ismerősétől elbúcsúztatni s ennélfogva ez úton veszt búcsút barátaitól s ismerőseitől, kikkel szemben ezt személyesen nem teheti s kéri szíves megemlékezésüket a jövőre is.

* **Gyászrovat.** Mély részvételt vettünk s közöljük az alábbi gyászjelentést: «Öz. Nádaskay Istvánné szül. Földessy Anna úgy a maga és gyermekei: Jolán, István, György és Anna, mint a többi rokonok nevé-

ben is fá férje-, aty István úr évi február boldog há után törté tetemei f. nak, a ró a helybel engesztelő templomb. az egek február hó — Februá posta-álti építész-vál el Soóváro

* Rón dr. Vályi

pök, és S márczius zarándoko ünnepélyes pápa előtt törvényesít melyet má János püs kat külön nyomtatás a mely tá váltása, az való megé megjelenés s egyéb t nézve, hog stással is kívül a z Közöttük: dr. Vojto theol. taná

* Az nap választ tekintünk egyike lesz mával — tekintettel, kész tagjai azonban, h lesznek. A bek lesznek kigyók árai hatók. A je ték be rés egylet e m jóakaró tá

* Türi Türistaegye megválaszta Both Tamá sonczi Szab

* A tis látogatottab megtartott minden ízéb kiválóan férn közöt a mu a mely ő sével igazán a szemléltő valódi virág óriási tarka lánzott a c mával pedi segélyezte a dísz értjük, a mulatságo szemléltett A rendezős előzékenysé kire a mulá különösen a és figyelem méltó közép tett és becs tapasztalmi nos kis ersz kis könyve és német e jókedvel, e

* A jás választása szavazatot n zium igazga Kassán, hol s nagyrabec választáshoz mely bizony

* Jelme ma tartja je előkészítete der: tekinté a bártfai és készül a fes

* A taní Általános N tanítósa a helyiségeibe ségen feltül Sárosvárm. mulatságot Borchy Giza felfogással ja

ben is fájdalomtelt szívvel tudják forrón szeretett férje-, atyjuk- és testvérüknek: *Nádaskai Nádaskay István* úrnak, eperjesi népbanki pénztárosnak folyó évi február hó 24-ikén délelőtti 3 órakor, élte 51-ik, boldog házasságának 9-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. é. február 26-ikán délutáni 1,4 órakor fognak, a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint, a helybeli sírkeletben örök nyugalomra tétetni; az engesztelő szent-miscéldozat pedig a helybeli róm. kath. templomban folyó hó 27-ikén reggeli 9 órakor fog az egek Urának bemutatni. Eperjesen, 1900 évi február hó 24-ikén. Örök béke lengjen porai felett! — Febr. 22-ikén hunyt el Eperjesen *Dojcsák Ignác* posta-aliszt, életének 55. évében. — *Török József* építész-vállalkozó febr. 23-ikán 66 éves korában halt el Sóváron.

* **Rómába.** A görög szertartású kath. magyarok *dr. Valyi János* eperjesi, *Fircsik Gyula* munkácsi püspök, és *Szabó Jenő* főrendiházi tag vezérlete mellett március 4-ikén Rómába, a jubiláló örök városba zárandokolnak. A zárandoklatnak kettős célja van: ünnepélyes hódolatuk a jubileumi nagy szent évben a pápa előtt és átadása a magyar nyelvi istentisztelet törvényesítése ügyében szerkesztett emlékiratnak, a melyet márc. 6-9. között a zárandokok élén *dr. Valyi János* püspök fog átnyújtani a pápának. A zárandoklat különben *Szabó Jenő* fogja vezetni. E végből nyomtatásban is kiadott a zárandokúthoz egy *útmutatót*, a mely tájékoztatja a résztvevőket az igazolványok váltása, az indulás, a gyülekezés helye és ideje, a Rómába való megérkezés, ottani tartózkodás és a pápa előtti megjelenés, a visszautazás, a zárandokút költségei (60 ft) s egyéb tudnivalók tekintetében. Igéretünk van arra nézve, hogy a zárandokútról annak idején eredeti tudósítással is szolgálhatunk. Eperjestől a derek püspökön kívül a zárandoklatban közel 30-an vesznek részt. Közöttük: *Szmoligovics Szilárd* szentszéki ügyész, *dr. Vojtovics József* és *dr. Repak Jenő* gör. kath. theol. tanárok, *Zima Miklós* h. lelkész és mások.

* **Az utolsófarsangi báltól** már csak néhány nap választ el mindnyájunkat. Nem kis várakozással tekintünk e mulatság elé, mely az előjelekből ítélve, egyike lesz a legsikerültebbeknek. A mulatság alkalmával — mint értesülünk, — a jótékony csejra való tekintettel, a cukrászdát ezúttal is az egyet eláldozatkész tagjai: a nemesszívú hölgyek fogják ellátni, úgy azonban, hogy semminemű külön kínálgatások nem lesznek. A cukrászda árai a lehető legmérsékeltébbek lesznek, ugyanígy a hólabdák, konfettek és papírkigók árai is, a melyek szintén a bálon lesznek kaphatók. A jelmezsek eddig is nagy számmal jelentettek be részvételt. Még egyszer kikérjük a nemes egyet e multságára a közönség szíves figyelmét és jóakaró támogatását az «emberszeretet nevében!»

* **Turista-egyesületi választások.** A Magyar Turistaegyesület eperjesi jogász-osztályának 1900. évre megválasztott elnökévé *ifj. Ghillány József*, alelnökké *Both Tamás*, titkárrá *Bartmann Simon*, jegyzővé *Lonsoncz Szabó Lajos*, pénztárnokká *Köhler Jenő*.

* **A tiszti-bál.** Farsangunk legsikerültebb s leglátogatottabb táncmulatsága eddig a február 17-ikén megtartott katonatiszti táncmulatság volt, a mely minden ízében a lehető legfényesebben sikerült. Igazán kiválóan fényes elit-közönség adott egymásnak találkozó a multság alkalmával a redut nagytermében, a mely ő Felsége szobrálval és gazdag virágdíszítésével igazán a legkellemesebb benyomást gyakorolta a szemlélőre. Azonban különösen szép volt az a valódi virágdísz, a mely a csárdások alkalmával egy óriási tarka bokréta gyanánt ott mozgott, ott hullámozott a cigány-pódium előtt, a körtánczok alkalmával pedig, — drága koszorú gyanánt, — körül segélyezte az egész hatalmas nagytermet. Azt a virágdísz értjük, a melyet Eperjes városának és vidékének a multságon résztvevő gyönyörű hölgyközönségében szemlélhettünk. A négyeseket közel 80 pár tánczolta. A rendezőség mindenre kiterjedő szíves figyelmé és előzetkenysége feledhetetlenül kellemessé tette mindenkire a multságot. Ezt a feledhetetlen kellemességet különösen fokozta az a valóban ritka nagy szíveség és figyelem, a melyet az egész közönség a multság méltó középpontjai: a közönségünk által annyira szeretett és becsült nagyerdemű tábornok és neje részéről tapasztalmi szerencsés lehetett. A tánczend igen csinos kis erszényt ábrázolt, a melyben díszes kiállítású kis könyvecské volt elhelyezve a tánczok magyar és német címeivel. A fényes multság változatlan jókedvvel, egészen a reggeli órákig tartott.

* **A jászói koadiutor.** A jászói koadiutor megválasztása február hó 21-ikén megtörtént. Legtöbb szavazatot nyert *dr. Takács Menyhért*, a kassai főgimnázium igazgatója s jogakad. tanár. A választás eredménye Kassán, hol *dr. Takács Menyhért* általános tiszteletben s nagyrabecsülésben áll, nagy örömet keltett. A megválasztáshoz csak a királyi megerősítés hiányzik, mely bizonyára a legközelebbi idő alatt be fog következni.

* **Jelmezestély Bártfán.** A Vöröskereszt-főkegylet ma tartja jelmezestélyét Bártfán. A rendezőség minden előkészületet megtett arra nézve, hogy a multság minden tekintetben jól sikerüljön s úgy értesülünk, hogy a bártfai és környékbeli intelligencia nagy számban készül a festői jelmezestélyből kivenni részét.

* **A tanítók farsangja Lemesen.** A Sárosvármegyei Általános Népevelőegyesület alsó-tarcai járáskörének tanítója által a lemesi ujonnan épült állami népiskola helyiségeiben f. hó 17-ikén rendezett multság reményesen felül sikerült. A budapesti Tanítók Háza és a Sárosvármegyei Tanítók Otthona javára rendezett táncz multságot szépen sikerült hangverseny előzte meg. *Borchy Gizi* Reinhold Impromptu-ját ügyesen és helyes felfogással játszta zongorán. Ezután *Kallai Rafaella* és

Kallai Ede egy rendkívül mulattató dialogot adtak elő. *Baku Robert* — *Borchy Gizi* úrhölgy zongorakisérére mellett — Beriot egy művét játszta hegedűn. *ifj. Láng Mihály* Poë Edgár «Holló» című költeményét szavalta. Mindnyájunkat meglepett a költemény szílemiének teljes átérzésével mindenütt kifejezésre jutott megfelelő hangszínezés. Ezután Haydn egy könnyebb vonónégyesét adták elő *ifj. Láng M., Schwabe Gyula, Baku R.* és *Kallai E.* Úgy az egyesek pontos játéka, mint az összhatás a mű szépségét teljesen érvényre juttatták. Végül *Jasovszky Ede* gyönyörűen énekelte magyar dalokat cigánykísérettel. Hangverseny után hamarosan tánczra perdtül a vacsora s a tombolajáték közben levő letolyása után tánczolt egészen virradtig. A négyeseket 25—28 pár tánczolta. Bevétel 165—175 ft volt. A rendezésben főérdeme van *Kovács János* és *Kallai Rafaella* lemesi tanítóknak. Kívánjuk, hogy ez a szépen sikerült tanítói multság vármegyénk többi járáskörében is — különösen a nemes cél érdekében — buzdítsa lelkes utánszóra a tanítószágot!

* **Meghívó.** Az eperjesi Joghallgatók Testületének Irodalmi Osztálya f. évi március hó 11-ikén délelőtti 11 órakor a városi Vigadó nagytermében *matinéet* rendez, melyre a város és vármegye nagyerdemű közönségét mély tisztelettel meghívja a rendezőség. Műsor: 1. Erkel F.: Borda! «Bánk bán» című operából. *Hirschmann Aurél* úr vezetésével előadja a Jogászfőkar. 2. Szavaltat. Előadja *Zemán Jolánka* úrhölgy. 3. Beriot: «Fantasie de Ballet», *Markó János* úr zongorakisérére mellett hegedűn előadja *Baku Robert* úr. 4. «Egy emléktábla». Elbeszélés. Írta és felolvassa: *Sztankay Géza* úr. 5. Döbereiner: Idylle. Sextett. Solo: I, II. hegedűn, violán, gordonkán és nagybőgön: *ifj. Láng Mihály, Hercz Vilmos, Buszák Károly, Baku Robert, Kallai Ede* és *Bohnár János* urak. 6. Monolog. Előadja *Andor Sándor* úr. 7. Magyar dalok. Előadja a Jogászzenekar. Az Irodalmi Osztály nevében: *ifj. Láng Mihály*, e. i. elnök.

* **A Sóvári Társaskör** március 3-ikán műkedvelői előadással egybekötött táncmulatságot rendez. A személyjegy ára 2, a családjegyé 5 korona. Előadás alá kerül *Karczag Vilmosnak* «*A kismama*» cz. vígjátéka. Szereplők: *Buday Irén, Szecskay Deszö* és *Flórián Mariska*. A «hit, remény és szeretet» előképeiben *Vuday Vilma, Hollenkay Etelka* és *Legányi Ilonka* szerepel. Felhívjuk az előadásra az alkalommal is az érdeklődők szíves figyelmét.

* **Március 15-ikét** ebben az évben is meg fogja ülni hazafias ifjúságunk és pedig a szokottnál sokkal fényesebben és lelkesebben. A jogakadémia polgársága már észlelt tervet fogadott el az ünnepre nézve, a melynek keresztülvitelbe belevonta a Kollégium többi három tanintézetének lelkes ifjúságát is. E terv szerint az ünnep a következő részekből fog állani: I. Istentisztelet, II. Közös kollégiumi ifjúsági ünnep d. e. a Kollégium nagytermében, mely alkalommal avattatik fel az a márvány-emléktábla is, a melylyel a jogakadémia ifjúsága a Kollégium épületét megjelöli, azt örökléte meg rajta, hogy ennek az ősi tanintézetnek volt a tanulója *Kossuth Lajos* az 1816/7., 1817/8. és 1818/9-ik tanévekben. Az ünnepen a Kollégium összes tanintézeteinek ifjúsága, megfelelő pontok ellátásával, résztvevő. III. Délután a nagyközönség részére egy nyilvános közös ünnepet terveznek a város főterén (kedvezőtlen idő esetében a városi redut nagytermében), a melyen Eperjes összes tanintézeteinek ifjúsága, valamint a kereskedő-ifjak és az iparosok egyletei is egy-egy pont ellátásával résztvesznek. IV. Este díszelőadás lesz a városi színházban, mely alkalommal az összes férfi-szerepeket a jogakadémia polgárai látják el. Örömmel adunk hírt a tervezett nagy-szabású ünnepéről s különös örömmel üdvözöljük a Kossuth-emléktáblának felállítására vonatkozó szép tervet, a mely városunk és Kollégiumunk egy kiváló nevezettségét fogja — díszes formában — megörökíteni s kétségtelenül nemes önértzetet fog ébreszteni évszázadokon keresztül is annak az ifjúságnak a lelkiületében, a mely a tábla alatt fog majd nap-nap mellett elhaladni, hogy ugyanannak az ősi tanintézetnek falai között képezze ki magát a haza és a közelet javára, a melynek bizonyonyal örök büszkeségét fogja képezni az, hogy nagy alkotmány-reformunk legnagyobb férfiát s legnagyobb részesét egykoron szintén tanítványai sorába számíthatta. Előre is felhívjuk a nagyközönség figyelmét és érdeklődését az ifjúság hazafias vállalkozására.

* **A Bártfai Korcsolya-egylet** f. hó 18-ikán megtartott zártkörű táncmulatsága, a melyben a város színe-java vett részt, igen jól sikerült. A rendezőség célja volt olyan táncmulatságot rendezni, mely nem jár nagy kiadásokkal. E célját el is érte. A hölgyek dicséretére szolgál, hogy nemes egyszerűséggel számítotték a tánczteremből a fényűzést, de meg is jelent köztük az igazi *Animo*, mely a díszes közönséggel kitartott hajnalhasadtáig!

* **Az Eperjesi Villamvilágítási és Erőátviteli Részvénytársaság** közgyűlést február 21-ikén tartották meg *dr. Schmidt Gyula* elnöklete alatt. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentéseit, melyekhez az elnök több felvilágosító megjegyzést fűzött, helyesléssel elfogadták s a szokásos felmentéseket megadták. A 8306 K. 52 f.-nyi tiszta nyereség felhasználására nézve elfogadták az igazgatóság javaslatát s 306 K. 52 f.-nek az új számlára való átvitelét mondván ki, elhatározták, hogy a nyereség többi része az 5-ik sz. szelvénynek egyenként 8 K.-val való beváltására fordítassék. A szelvények beváltása f. év április 1-től fog eszközöltetni. A villamvilágítási általány-árak czélbavett emelésére nézve, különösen *Mandics Ede* szakszerű felszólalása alapján, helyesléssel fogadták az igazgatóságnak abbeli jelentését, hogy a magánosok által fogyasztott áram átlagos árát emelni nem

szándékoznak, hanem csak a vendéglők, kávéházak- és kereskedéseket. A társaság függő adósságának mi-kénti rendezése tárgyában a végleges határozathozatalt függőben tartották addig, a míg a várossal való kérdések újabb rendezése iránt megindított munkálatok eredményre vezetnek s újabb felhatalmazást adtak 60,000 K. kölcsön felvételére, illetve a múlt közgyűlés által adott felhatalmazást erre is kiterjesztették. Igazgatósági elnökké újból *dr. Schmidt Gyula*, az igazgatóság tagjaivá pedig *dr. Szeleho János*, *Huss Ármint*, *Zavatzky Szilárd*ot, *dr. Müller Bertalan*ot és *dr. Sarady Vilmost* választották.

* **Az Eperjesi Kereskedők és Kereskedő-ifjak Egylete** március 4-ikén délután 3 órakor saját helyiségében tizenharmadik évi rendes közgyűlést tartja, a melynek főbb tárgyát az elnöki megnyitón, a titkári jelentésen s a zárszámadáson és költségelő-irányzaton kívül a tisztújítás fogja képezni. Az egyletnek jelenleg van 2 tiszteletbeli, 6 alapító-, 37 pártoló- és 79 rendes-tagja. *Gamauf György* tanár igazgatósága alatt sok elismeréssel és eredménytelül működő kereskedelmi iskolát tart fenn, a melyet az állam s a város is segélyez. Estéi, mint rendesen jeleztek, igen szép színvonalúak. Az esték látogatása azonban, főleg a kereskedők köréből, sok kívánni valót hagy hátra. Múlt évi pénztári kimutatása 1034 ft 33 kr. bevételt és ugyanannyi kiadást, a vagyonkimutatás 1085 ft 12 kr. vagyont és ugyanannyi terhet és végül az 1900. évre szóló költségelőirányzat 792 ft 19 kr. bevételt és 758 ft 95 kr. kiadást tüntet fel.

* **A hol a vevők jubilálnak.** Múlt évben ünnepelte meg *Mauthner Ödön* csász. és kir. udvari szállító mag-kereskedése Budapesten fennállásának 25-ik évfordulóját. Az idén megjelent mag-árjegyzékében, mely a gazdasági közönségnek egyszerűen szakavatott útmutatóul is szolgál, — látható, hogy vevőinek nagy része, mint a naponta százanként beérkező elismerő és dicséret lelevelek igazolják, jubilál. Nagy dolog ez most, mikor amerikai here- és más alárendelt minőségű magvakkal árasztják el a magyar gazdákat. Különben is általános ismert, hogy *Mauthner Ödön* az egyedüli czég, melyhez föltétlen bizalommal fordulhat minden gazda és minden kertészkedő. Évtized óta majdnem az összes osztrák és magyar uradalmak, élén a népszerű József főherceg ő fenségeivel, 20—25 év óta állandóan *Mauthner*nél fedezik mag-szükségletüket. De nemcsak a nagy uradalmak és mintagazdaságok, hanem hazánk nagy- és kisgazdáinak, kertészkedőinek zöme is *Mauthner* világhírű üzletének állandó vevője.

* **Nyilvános kimutatás és köszönet.** «Az eperjesi kir. kath. főgimnázium róm. kath. vallású szegény növendékeit segélyező egyesület táptétele javára — a f. évi febr. 3-iki hangverseny alkalmából — utólag kegyes pénzadományokat küldtek: (5 kor.): *Platényi Endre*; (4 kor.): *Krajcsovich Rezső, Kovács József*; (2 kor.): *Frimmer J.* Fogadják a nemeslelkű adakozók az egyesületnek halás köszönetét. Eperjes, 1900. febr. 21.

* **Vásár-áthelyezés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. évi 3747. sz. leirátával megengedte, hogy Eperjes városában a pénteki hetivásárok — ha ünnep napra esnek — az előtte való hétköznapon tartathassanak.

* **Nincs hely a kórházban.** A kis-szebeni rendőrség kórházunkba utasította *Majcher Gregor* ottani lakos trachomás beteget, a kit azonban a rendőrség kénytelen volt a kassai közkórházba utasítani, miután hely nem volt. Itt azideje a kórházügy mielőbbi megoldásának.

* **Razziát** tartott a rendőrség e héten, mely alkalmából kilencz a köz- és vagyonbiztonságra veszélyes egyént tartóztatott le.

Selyemdamaszt-ruha 9 frttól

feljebb — 14 méter! postabér- és vámmentesen szállítva! Mintak postafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes «Henneberg-selyem» 45 krtól 14 ft 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.**

* **A szerkesztőségüzenete.** *Emma, Abbazia.* Halás köszönet a kitüntetett szívesességért. Mély hódolatunkat!

Felelős szerkesztő:

Dr. Mikler Károly.

Kiadótulajdonos:

Kösch Árpád.

Löcsei-út 27. sz. alatt levő

h á z

szabad kézből

eladó.

Bővebbet: **Klonfár Alajos, Eperjes.**

Tanoncz

azonnal felvétetik

Kassevits I. János

fűszer-, liszt- és borkereskedésében

Kis-Szebenben.

